Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2013. gada 3. jūlijā*

Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes "NEO" reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Aprakstošs raksturs — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Apelāciju padomē veicamās pārbaudes apjoms — Apelācijas sūdzības pieņemamībai pakļauta pārbaude pēc būtības — Regulas Nr. 207/2009 59. pants un 64. panta 1. punkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants — Faktu pārbaude pēc savas iniciatīvas — Regulas Nr. 207/2009 76. pants

Lieta T-236/12

Airbus SAS , Blaņaka [*Blagnac*] (Francija), ko pārstāv *G. Würtenberger* un *R. Kunze*, *avocats*,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *O. Mondéjar Ortuño*, pārstāvis,

atbildētājs,

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 23. februāra lēmumu lietā R 1387/2011–1 attiecībā uz vārdiska apzīmējuma "NEO" kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs O. Cūcs [*O. Czúcz*] (referents), tiesneši I. Labucka un D. Gracijs [*D. Gratsias*],

sekretāre T. Vailere [*T. Weiler*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 29. maijā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 28. septembrī,

pēc 2013. gada 12. marta tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2010. gada 23. decembrī prasītāja *Airbus SAS* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "NEO".

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem ir pieteikta reģistrācija, ietilpst 7., 12. un 39. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 7. klase: "lidaparātu dzinēji; mašīnas un darbmašīnas, tostarp aeronautikas motoru ražošanai un remontam; motori un dzinēji, izņemot sauszemes transporta līdzekļiem paredzētos; mašīnu sajūgi un transmisijas elementi (izņemot sauszemes transporta līdzekļiem paredzētos); turbīnas, izņemot sauszemes transportlīdzekļiem; jaudas padeves (palīg-) sistēmas; iepriekš minēto preču daļas un savienotājelementi";

— 12. klase: "transporta līdzekļi; sauszemes, gaisa, jūras vai dzelzceļa pārvietošanās iekārtas; lidaparāti; kosmosa kuģi; satelīti; kosmosa kuģu palaides ierīces; gaisa baloni; aerokonstrukcijas; aeronautikas aparāti, iekārtas un ierīces; propelleri; militārie transporta līdzekļi, it īpaši gaisa transportlīdzekļi; visu iepriekš minēto preču daļas un armatūra";

— 39. klase: "navigācijas pakalpojumi; gaisa transports; lidaparātu un lidaparātu daļu glabāšana; lidaparātu un lidaparātu daļu savākšana un pārstrāde; transportlīdzekļu sertificēšana un sertifikāciju atjaunošana; lidojumu testi; gaisa satiksmes pārvaldīšana; lidojumu drošības pakalpojumi; lidostu darbības nodrošināšana; transportlīdzekļu degvielas uzpildīšana; degvielas uzpildīšana gaisā".

4 Ar 2011. gada 10. maijā ITSB prasītājai paziņoja savu lēmumu, saskaņā ar kuru preču zīmes reģistrācijas pieteikums nevar tikt apmierināts attiecībā uz pieteikumā norādītajām precēm, kas atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktam un 2. punktam ietilpst 7. un 12. klasē. Tomēr reģistrācijas pieteikums tika apmierināts attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 39. klasē.

5 2011. gada 6. jūlijā prasītāja par šo lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību ITSB, lūdzot pilnībā atcelt lēmumu.

6 Ar 2012. gada 23. februāra lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") ITSB Apelāciju pirmā padome apelācijas sūdzību noraidīja.

7 Pirmām kārtām Apelāciju padome norādīja, ka atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. punktam tai ir piešķirta kompetence pēc savas iniciatīvas no jauna izskatīt pieteikumu attiecībā uz visiem absolūtiem atteikuma pamatiem, kas minēti regulas 7. pantā, un tās rīcību nekādi neierobežo pārbaudītāja apsvērumi. Apelāciju padome secināja, ka tā ir pilnvarota no jauna sniegt vērtējumu arī attiecībā uz pakalpojumiem, saistībā ar kuriem pārbaudītājs reģistrācijas pieteikumu apmierināja.

8 Apelāciju padome apelācijas sūdzību vispirms izvērtēja, ievērojot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Šajā ziņā tā norādīja, ka izskatāmajā lietā preces un pakalpojumi ir paredzēti gan plašai sabiedrībai, gan profesionāļiem. Tās skatījumā, ņemot vērā preču un pakalpojumu raksturu, patērētāji izrāda augstu uzmanības līmeni. Tā arī uzskatīja, ka profesionālā sabiedrības daļa jau pēc savas būtības izrāda augstāku uzmanības līmeni.

9 Turklāt Apelāciju padome konstatēja, ka apstrīdēto apzīmējumu veidojot priedēklis "neo", kas vismaz sešās Eiropas Savienības valodās, proti, angļu, franču, vācu, grieķu, spāņu un portugāļu valodā, nozīmē "jauns". Tas, ka vārdiskais elements "neo" nekad neparādās viens pats un ka tas vienmēr tiek lietots kā priedēklis, šo secinājumu negroza. Apelāciju padomes skatījumā pretēji citiem priedēkļiem vārdam "neo" piemīt skaidra un specifiska nozīme. Turklāt modernajā grieķu valodā vārds "neo" pastāvot pats par sevi un nozīmējot "jauns". Apelāciju padome turklāt konstatēja, ka iepriekš minētajās valodās konkrētie patērētāji no paša vārda "neo" izsecinot, ka pēdējais minētais ir saistīts ar kaut ko jaunu, modernu vai pēdējai tehnoloģiskajai attīstībai atbilstošu. Līdz ar to attiecīgais apzīmējums esot vienkārši slavinošs un paredzēts tam, lai izceltu ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptverto preču un pakalpojumu labās īpašības.

10 Apelāciju padome no tā secināja, ka apzīmējums "NEO" konkrētās sabiedrības daļas uztverē var tikt izmantots, lai apzīmētu preču un pakalpojumu, attiecībā uz kuriem iesniegts reģistrācijas pieteikums, galveno un vēlamo īpašību. Šajā ziņā tā uzskatīja, ka tam, ka preces vai pakalpojumi ir jauni vai aktualizēti, izmantojot pēdējos tehnoloģiskos standartus, attiecībā uz konkrētajiem patērētājiem, neatkarīgi no tā, vai runa ir par profesionāļiem vai plašas sabiedrības locekļiem, piemīt pievilinošs raksturs.

11 Pēc tam Apelāciju padome apelācijas sūdzību izvērtēja, ievērojot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Šajā ziņā tā norādīja, ka vārds "neo" ir sugas vārds un tiek izmantots dažādos kontekstos kā slavinošs vai veicinošs vārds, kas saistīts vai nu ar kaut ko jaunu, vai arī pēdējai tehnoloģiskajai attīstībai atbilstošu. Apelāciju padomes skatījumā nekas nenovēršot konkrēto patērētāju uzmanību no izvērtējamā vārda sākotnējās nozīmes. Līdz ar to vārdā "neo" nav nekā tāda, kas pārsniegtu tā sākotnējo veicinošo un slavinošo nozīmi un ļautu konkrētajai sabiedrības daļai viegli un uzreiz atcerēties kā atšķirtspējīgu preču zīmi attiecībā uz konkrētajām precēm un pakalpojumiem. No tā Apelāciju padome secināja, ka konkrētā sabiedrības daļa reģistrācijai pieteikto preču zīmi attiecībā uz visām ar to aptvertajām precēm neuztvers kā izcelsmes norādi.

12 Visbeidzot Apelāciju padome uzskatīja, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme nevar tikt atzīta par reģistrējamu tikai tādēļ, ka ISTB iespējams ir pieņēmis apzīmējumus, kuru prasītāja uzskata par līdzīgiem.

13 Līdz ar to Apelāciju padome secināja, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav nekādas atšķirtspējas, kas ļauj atšķirt preces un pakalpojumus, attiecībā uz kuriem ir iesniegts reģistrācijas pieteikums Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta izpratnē, un ka līdz ar to "pārbaudītājs [pamatoti esot] noraidījis strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu".

Lietas dalībnieku prasījumi

14 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību pilnībā;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

16 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza četrus pamatus, kas attiecas uz, pirmkārt, Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. punkta un 59. panta pārkāpumu, otrkārt, Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpumu, treškārt, Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpumu un, ceturtkārt, Regulas Nr. 207/2009 76. panta pārkāpumu.

Pirmais pamats – Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. punkta un 59. panta pārkāpums

17 Ar pirmo pamatu prasītāja norāda, ka, pārņemot Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma attiecībā uz 39. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pārbaudītājs reģistrāciju atļāva, vērtējumu, Apelāciju padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. punktu un 59. pantu.

18 ITSB prasītājas argumentus apstrīd un norāda, ka Apelāciju padome ir rīkojusies atbilstoši [un] saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 noteikumiem un judikatūru.

19 Ir jāsecina, ka šī pamata kontekstā rodas jautājums par tās ITSB Apelāciju padomes kompetenci, kurā ir iesniegta preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja apelācijas sūdzība par pārbaudītāja lēmumu, izvērtēt attiecīgo Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ievērojot absolūtos atteikuma pamatus attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, kas norādīti minētajā reģistrācijas pieteikumā, lai gan pārbaudītājs, piekrītot tās reģistrācijai attiecībā uz pakalpojumiem, nolēma atteikt reģistrāciju attiecībā uz precēm un prasītāja lūdza Apelāciju padomi pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu.

20 Šajā ziņā Apelāciju padome uzskatīja, ka atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. punktam tai ir piešķirta kompetence pēc savas iniciatīvas no jauna izskatīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem, ievērojot visus absolūtos atteikuma pamatus, kas minēti Regulas Nr. 207/2009 7. pantā, lai gan pārbaudītājs jau ir piekritis reģistrācijai saistībā ar šajā pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem.

21 Ir jāsecina, ka atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. punktam pēc apelācijas sūdzības pieņemamības izvērtēšanas Apelāciju padomei ir jālemj par apelācijas sūdzību un, to darot, tā var izmantot jebkuras pilnvaras, kas ir tai struktūrvienībai, kura pieņēmusi apstrīdēto lēmumu. No šīs tiesību normas izriet, ka sakarā ar iesniegto apelācijas sūdzību par pārbaudītāja reģistrāciju atsakošo lēmumu Apelāciju padome var veikt jaunu un pilnu reģistrācijas pieteikuma izvērtēšanu pēc būtības gan attiecībā uz tiesību jautājumiem, gan faktiem, t.i., šajā lietā pašai pieņemt lēmumu par reģistrācijas pieteikumu, to noraidot vai atzīstot par pamatotu, tādējādi apstiprinot vai atceļot apstrīdēto lēmumu (skat. pēc analoģijas Tiesas 2007. gada 13. marta spriedumu lietā C-29/05 P ITSB/*Kaul*, Krājums, I-2213. lpp., 56. un 57. punkts).

22 Šīs pilnvaras veikt jaunu reģistrācijas pieteikuma izvērtēšanu pēc būtības gan attiecībā uz tiesību jautājumiem, gan faktiem tomēr ir pakļautas apelācijas sūdzības pieņemamībai Apelāciju padomē (skat. pēc analoģijas Tiesas 2011. gada 2. marta rīkojumu lietā C-349/10 P *Claro*/ITSB, Krājumā nav publicēts, 44. punkts).

23 Šajā ziņā Regulas Nr. 207/2009 59. panta pirmajā teikumā ir precizēts, ka "apelāciju [apelācijas sūdzību] var iesniegt jebkura puse, kas iesaistīta procesā un ko lēmums ietekmējis nelabvēlīgi". No šī noteikuma izriet, ka puses, kas iesaistītas procesā ITSB, apelācijas sūdzību Apelāciju padomē par zemākas instances pieņemtu lēmumu var iesniegt tikai, ciktāl šī instance ir noraidījusi to pretenzijas vai pieteikumus. Gluži pretēji, ja zemākās instances lēmumā kādas puses pretenzijas ir apmierinātas, par šīm pretenzijām nevar iesniegt apelācijas sūdzību Apelāciju padomē (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 14. decembra spriedumu lietā T-504/09 *Völkl*/ITSB – *Marker Völkl* ("VÖLKL"), Krājums, II-8179.pp., 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 No Regulas Nr. 207/2009 59. panta pirmā teikuma izriet, ka, ja, kā tas ir izskatāmajā lietā, pārbaudītājs ir noraidījis Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu tikai attiecībā uz minētajā pieteikumā norādītajām precēm, piekrītot tās reģistrācijai attiecībā uz pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem, preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja Apelāciju padomē iesniegta apelācijas sūdzība likumīgi var attiekties tikai uz pārbaudītāja atteikumu atļaut reģistrāciju attiecībā uz pieteikumā minētajām precēm. Turpretī pārbaudītāja piekrišanu šādam reģistrācijas pieteikumam attiecībā uz pakalpojumiem nevar pamatoti apstrīdēt minētā pieteikuma iesniedzēja apelācijas sūdzībā Apelāciju padomē.

25 Līdz ar to, lai gan izskatāmajā lietā ir taisnība, ka prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību Apelāciju padomē, lūdzot pilnībā atcelt pārbaudītāja lēmumu, tomēr saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 59. panta pirmo teikumu Apelāciju padomē [apelācijas sūdzība] likumīgi bija iesniegta tikai, ciktāl zemākā instance prasītājas pretenzijas bija noraidījusi.

26 No tā izriet, ka Apelāciju padome ir pārsniegusi savu Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. punktā, lasot to kopā ar regulas 59. panta pirmo teikumu, paredzēto kompetenci, jo tā no jauna ir izskatījusi Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem, ievērojot absolūtos atteikuma pamatus, kas minēti Regulas Nr. 207/2009 7. pantā, un tā ir konstatējusi, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav nekādas atšķirtspējas, kas ļauj atšķirt šos pakalpojumus minētās regulas 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta izpratnē.

27 Tātad apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, ciktāl ir atzīts, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir aprakstoša un ka tai nav nekādas atšķirtspējas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta izpratnē, ciktāl tas ir saistīts ar 39. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pārbaudītājs reģistrāciju atļāva.

Otrais pamats – Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums

28 Pēc prasītājas domām, Apelāciju padome nav pierādījusi, ka priedēklim "neo", aplūkojot to atsevišķi, attiecīgajā profesionālajā vidē ir tūdaļ saskatāma skaidra un specifiska nozīme. Turklāt tas, ja ņem vērā, ka attiecīgā profesionālā vide ar preču zīmi "NEO" saskaras "reģistrācijai pieteiktajā formā", proti, lielajiem burtiem, kas izmantoti kā sauklis, un tas nav saistīts ne ar kādu kontekstu (teksta ziņā) par, piemēram, lidmašīnas korpusu, nekādā ziņā nevar īsti noliegt, ka šī preču zīme tiekot uzskatīta par izcelsmes norādi, kam piemīt atšķirtspēja.

29 ITSB norāda, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Grieķijas patērētāji vārdu "neo" attiecībā uz konkrētajām precēm un pakalpojumiem neuztver kā tādu, kam ir aprakstošs, nevis atšķirtspējīgs raksturs. Kā tika norādīts apstrīdētā lēmuma 25. punktā, vārds "neo" grieķu valodā pastāvot pats par sevi un nozīmējot "jauns". Esot saprātīgi iespējams pieņemt, ka konkrēto patērētāju vidū vismaz grieķu patērētāji šo vārdu uzreiz uztverot kā tādu, kam ir tieši aprakstoša un slavinoša nozīme, proti, ka attiecīgās preces un pakalpojumi ir jauni. Prasītājas argumenti par vārda "neo" rakstību ar lietajiem burtiem vai tā izmantošanu specifiskā kontekstā neļauj atsvērt patērētāju iespaidu attiecībā pret šo vārdu.

30 Jānorāda, ka, tā kā no pirmā pamata analīzes izriet, ka apstrīdētais lēmums ir atceļams sakarā ar Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. punkta, lasot to kopā ar 59. pantu, pārkāpumu, ciktāl reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir atzīta par tādu, kam nav nekādas atšķirtspējas attiecībā uz pakalpojumiem, saistībā ar kuriem pārbaudītājs reģistrācijai piekrita, šis pamats, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpumu, ir jāaplūko tikai saistībā ar precēm, attiecībā uz kurām pārbaudītājs reģistrāciju atteica.

31 Runājot, pirmkārt, par iebildumu, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 2. punkta neievērošanu, jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu nereģistrē preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku un citas preču un pakalpojumu īpašības.

32 Lai uz apzīmējumu būtu attiecināms Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais aizliegums, tam ir jābūt pietiekami tieši un konkrēti saistītam ar attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, lai ļautu konkrētajai sabiedrības daļai uzreiz un bez jebkādām pārdomām uztvert kādas no attiecīgo preču un pakalpojumu īpašībām aprakstu. Šajā ziņā ir jāprecizē, ka tas, ka likumdevējs ir izvēlējies vārdu "īpašība", parāda, ka apzīmējumi, uz ko attiecas minētā tiesību norma, nav apzīmējumi, kurus izmanto, lai apzīmētu preču vai pakalpojumu, attiecībā uz kuriem lūgta reģistrācija, īpatnību, kas ir viegli atpazīstama starp ieinteresētajām personām. Tādējādi atteikt apzīmējuma reģistrāciju, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, var vienīgi tad, ja ir saprātīgi paredzams, ka vidusmēra ieinteresētajā vidē to atpazīs kā aprakstu vienai no minētajām īpašībām (skat. Vispārējās tiesas 2012. gada 24. aprīļa spriedumu lietā T-328/11 *Leifheit*/ITSB ("EcoPerfect"), 16. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Aizliedzot kā Kopienas preču zīmes reģistrēt šādus apzīmējumus vai norādes, Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta mērķis ir kalpot sabiedrības interesēm, kas prasa, lai apzīmējumi vai norādes, kas to raksturo, preču vai pakalpojumu īpašības, attiecībā uz kuriem ir pieteikta reģistrācija, varētu brīvi izmantot ikviens. Tādējādi šī norma nepieļauj šādu apzīmējumu vai norāžu rezervēšanu tikai vienam uzņēmumam tādēļ, ka tie reģistrēti kā preču zīmes (skat. Vispārējās tiesas 2010. gada 10. februāra spriedumu lietā T-344/07 *O2* (*Germany*)/ITSB ("Homezone"), Krājums, II-153. lpp., 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Turklāt no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkta izriet, ka apzīmējuma reģistrācija ir atsakāma tad, ja tam ir aprakstošs raksturs vai tam nav atšķirtspējas vienas dalībvalsts valodā, pat ja tas ir reģistrējams citā dalībvalstī (skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 23. novembra spriedumu lietā T-59/10 *Geemarc Telecom*/ITSB – *Audioline* ("AMPLIDECT"), Krājumā nav publicēts, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Izskatāmajā lietā ir jāsecina, ka Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 24. punktā pamatoti ir uzskatījusi, ka attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minētās preces ir paredzētas gan plašai sabiedrībai, gan profesionāļiem un ka šī konkrētā sabiedrības daļa izrāda augstu uzmanības līmeni.

36 Prasītāja neapstrīd, kā apstrīdētā lēmuma 25. punktā norādīja Apelāciju padome, ka vārds "neo" modernajā grieķu valodā pastāvot pats par sevi un šajā valodā nozīmējot "jauns".

37 Runājot par apzīmējuma "NEO" izmantošanu modernajā grieķu valodā attiecībā uz reģistrācijas pieteikumā aptvertajām precēm, kā to apstrīdētā lēmuma 26. punktā dara Apelāciju padome, ir jāuzskata, ka konkrētais patērētājs, neveicot sarežģītas pārdomas, no paša vārda izsecinot, ka tas ir saistīts ar kaut ko jaunu, modernu vai pēdējai tehnoloģiskajai attīstībai atbilstošu un ka šajā valodā šis apzīmējums esot vienkārši slavinošs un paredzēts, lai izceltu ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptverto preču un pakalpojumu labās īpašības. Izklāstot savus apsvērumus, Apelāciju padome pamatoti balstījās uz faktiem, kas izriet no praktiskās pieredzes, kura vispārīgi iegūta no preču tirdzniecības (šajā

ziņā skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 14. decembra spriedumu lietā T-237/10 *Vuitton Malletier*/ITSB – *Friis Group International* (Slēdzenes mehānisma atveidojums), Krājumā nav publicēts, 49. punkts).

38 Šajā ziņā nav nozīmes tam, ka konkrētā sabiedrības daļa izrāda augstu uzmanības līmeni.

39 Kā to pamatoti norāda ITSB, šajā ziņā nav nozīmes arī tam, ka reģistrācijai pieteiktais apzīmējums tiek rakstīts ar lieliem burtiem un ir izmantojams kā sauklis. Jāatgādina, ka saskaņā ar Vispārējās tiesas judikatūru vārdiska preču zīme ir preču zīme, kas sastāv tikai un vienīgi no burtiem, vārdiem vai vārdu savienojumiem, ir atveidota ar rakstu zīmēm parastajā šriftā, bez īpaša grafiska elementa. Aizsardzība, kas izriet no vārdiskas preču zīmes reģistrācijas, attiecas uz reģistrācijas pieteikumā norādīto vārdu, nevis uz īpašajiem grafiskajiem vai stilistiskajiem aspektiem, kurus, iespējams, šī preču zīme varētu ietvert (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2008. gada 22. maija spriedumu lietā T-254/06 *Radio Regenbogen Hörfunk in Baden*/ITSB ("RadioCom"), Krājumā nav publicēts, 43. punkts un tajā minētā judikatūra). Ņemot vērā šos apsvērumus, kā nepamatoti ir jānoraida prasītājas argumenti, kas attiecas uz vārda "neo" rakstību ar lielajiem burtiem un tā izmantošanu kā saukli.

40 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir jāsecina, ka attiecībā uz precēm, kas aptvertas ar reģistrācijas pieteikumu, Apelāciju padome pamatoti uzskatīja, ka apzīmējums "NEO" no konkrētās sabiedrības daļas, kas pārvalda moderno grieķu valodu, viedokļa ir aprakstošs. Tā kā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošā rakstura identificēšana vienā no Savienības daļām ir pietiekams pamats reģistrācijas atteikumam atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktam un 2. punktam, nav nepieciešams lemt par iespējamo apzīmējuma aprakstošo raksturu saistībā ar attiecīgajām precēm citās apstrīdētajā lēmumā minētajās valodās.

41 Līdz ar to ir noraidāms iebildums, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 2. punkta neievērošanu.

42 Otrkārt, runājot par iebildumu, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta neievērošanu, jāatgādina, ka pastāv noteikta attiecīgi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomu pārklāšanās, jo šajā regulā 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem aprakstošajiem apzīmējumiem nav arī atšķirtspējas šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Pēdējā no šīm tiesību normām tomēr atšķiroties no pirmās, ciktāl tā aptver visus apstākļus, kuros ar apzīmējuma palīdzību nav iespējams parādīt viena uzņēmuma preču vai pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem (Tiesas 2011. gada 10. marta spriedums lietā C-51/10 P *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB, Krājums, I-1541. lpp., 46. un 47. punkts).

43 Izskatāmajā lietā Apelāciju padome savu secinājumu par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas neesamību balstīja uz attiecīgā apzīmējuma aprakstošo raksturu, apstrīdētā lēmuma 34. punktā konstatējot, ka vārds "neo" ir sugas vārds un tiek izmantots dažādos kontekstos kā slavinošs vai veicinošs vārds, kas saistīts vai nu ar kaut ko jaunu, vai arī pēdējai tehnoloģiskajai attīstībai atbilstošu, un ka nekas nenovēršot konkrēto patērētāju uzmanību no izvērtējamā vārda sākotnējās nozīmes.

44 Kā ir minēts iepriekš 40. punktā, Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē no konkrētās sabiedrības daļas, kas pārvalda moderno grieķu valodu, viedokļa attiecībā uz ar reģistrācijas pieteikumu aptvertajām precēm apzīmējums "NEO" ir aprakstošs. Atbilstoši iepriekš 42. punktā minētajai judikatūrai tikai apzīmējuma "NEO" aprakstošā rakstura konstatējums ir pietiekams, lai uzskatītu, ka tam attiecībā uz ar reģistrācijas pieteikumu aptvertajām precēm modernajā grieķu valodā un no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa nav arī atšķirtspējas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

45 Tā kā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas neesamība vienā no Savienības daļām ir pietiekams pamats reģistrācijas atteikumam atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktam un 2. punktam, nav nepieciešams lemt par iespējamo apzīmējuma atšķirtspēju saistībā ar attiecīgajām precēm citās apstrīdētajā lēmumā minētajās valodās.

46 No tā izriet, ka Apelāciju padome, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, attiecībā uz ar reģistrācijas pieteikumu aptvertajām precēm varēja konstatēt jebkādas apzīmējuma "NEO" atšķirtspējas neesamību Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta izpratnē.

47 Tādējādi otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Trešais pamats – Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums

48 Ar trešo pamatu prasītāja norāda, ka Apelāciju padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 75. pantu, jo tā nav ņēmusi vērā agrāko ITSB un Savienības dalībvalstu valsts biroju reģistrēšanas praksi un tā nav ņēmusi vērā ITSB lēmumus, kuros aplūkota preču zīme "NEO". Tā apgalvo, ka Apelāciju padome ir pieņēmusi ITSB praksei pretēju lēmumu bez objektīva un detalizēta pamatojuma, lai pierādītu savu atšķirīgo viedokli. Tā uzskata, ka, neņemot vērā preču zīmes "NEO" reģistrācijas Savienības dalībvalstīs, Apelāciju padome esot pārkāpusi prasītājas tiesības tikt uzklausītai, kā arī tās tiesības uz lēmuma pilnīgu pamatojumu. Turklāt Apelāciju padomes argumenti, saskaņā ar kuriem priedēklis "neo" vismaz sešās Savienības valodās nozīmē "jauns", neatbilstot Regulas Nr. 207/2009 75. pantā paredzētajām prasībām. Pēc prasītājas domām, argumenti esot pārāk neskaidri, lai tā varētu noteikt noraidījuma pamatu piemērojamību. Turpretī no prasītājas esot prasīts, lai tā zinātu, it īpaši attiecībā uz kurām dalībvalstīm Apelāciju padome uzskatīja, ka atteikums ir piemērojams, ņemot vērā to, ka prasītāja varētu vēlēties savu Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu pārveidot par valsts reģistrācijas pieteikumiem.

49 ITSB prasītājas argumentus apstrīd un norāda, ka Apelāciju padomei nebija saistoša ne tās pašas agrākā prakse, ne valsts biroju prakse un ka Apelāciju padome šajā ziņā ir norādījusi pareizus pamatus. Tas turklāt uzsver, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punktā ir paredzēts, ka šī panta 1. punktu piemēro arī tad, ja pamats reģistrācijas atteikumam pastāv tikai kādā Savienības daļā. Izskatāmajā lietā Apelāciju padome esot precizējusi vismaz sešas valodas, kurās preču zīme esot aprakstoša. ITSB norāda arī, ka Regulā Nr. 207/2009 paredzētā pārveidošanas procedūra ir tikai alternatīva preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam, līdz ar to iebildums, kas attiecas uz neiespējamību noteikt noraidījuma teritoriālo piemērojamību, lai iesniegtu iespējamo pārveidošanas pieteikumu, attiecas tikai uz nākotnes un nedrošu juridisko situāciju. Prasītājs nevar izvirzīt nākotnes vai nenoteiktas situācijas, lai pamatotu savu interesi lūgt atcelt apstrīdēto tiesību aktu.

50 Runājot, pirmkārt, par argumentiem, kas attiecas uz ITSB lēmumu pieņemšanas prakses neievērošanu, ir jāatgādina, ka pēdējam minētajam sava kompetence ir jāīsteno atbilstoši Savienības tiesību vispārējiem principiem. Ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes principu un labas pārvaldības principu, ITSB ir jāņem vērā lēmumi, kas jau pieņemti par līdzīgiem pieteikumiem, un īpaši uzmanīgi jāizvirza jautājums par to, vai ir jāizlemj tādā pašā veidā. Tomēr šo principu piemērošanai ir jāatbilst tiesiskuma ievērošanai. Tādējādi persona, kas lūdz reģistrēt apzīmējumu kā preču zīmi, nevar sev par labu atsaukties uz iespējamu prettiesisku rīcību, kas pieļauta par labu citai personai, lai saņemtu identisku lēmumu. Turklāt tiesiskās drošības un precīzi labas pārvaldes iemeslu dēļ visu reģistrācijas pieteikumu izskatīšanai jābūt stingrai un pilnīgai, lai preču zīmes netiktu neatbilstoši reģistrētas. Šai izskatīšanai ir jānotiek katrā konkrētajā gadījumā. Faktiski apzīmējuma reģistrēšana par preču zīmi ir atkarīga no specifiskiem kritērijiem, kas piemērojami izskatāmās lietas faktisko apstākļu ietvaros, kuri vērsti uz to, lai pārbaudītu, vai uz attiecīgo apzīmējumu neattiecas atteikuma pamats (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2012. gada 8. novembra spriedumu lietā T-415/11 *Hartmann*/ITSB ("Nutriskin Protection Complex"), 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 Izskatāmajā lietā Apelāciju padome, pamatojoties uz pilnīgu izskatīšanu un ņemot vērā konkrētās sabiedrības daļas uztveri, secināja, ka modernajā grieķu valodā reģistrācijai pieteiktā preču zīme acīmredzami bija norāde uz ar reģistrācijas pieteikumu aptverto preču raksturu un kvalitāti. Kā izriet no iepriekš 40.–46. punktā [norādītā], šis konstatējums pats par sevi ir pietiekams. lai noteiktu, ka vārdiskā apzīmējuma "NEO" reģistrācija par Kopienas preču zīmi saistībā ar attiecīgajām precēm ir pretrunā Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta absolūtajiem atteikuma pamatiem. No tā izriet, ka, pretēji prasītājas apgalvojumiem, tās pieteikuma reģistrēt kā Kopienas preču zīmi vārdisku apzīmējumu "NEO" attiecībā uz precēm, kas norādītas reģistrācijas pieteikumā, novērtējums ir veikts atbilstoši judikatūrai, pamatojoties uz pareizu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta interpretāciju un piemērošanu.

52 Tādējādi, tā kā apstrīdētā lēmuma tiesiskums par apzīmējuma "NEO" spēju tikt reģistrētam par Kopienas preču zīmi saistībā ar attiecīgajām precēm ir tieši pierādīts, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu un 2. punktu, no iepriekš 50. punktā minētās judikatūras izriet, ka šo lēmumu nevar apšaubīt tikai tādēļ, ka izskatāmajā lēmumā Apelāciju padome ir sekojusi ITSB lēmumu pieņemšanas praksei.

53 Otrkārt, runājot par argumentiem, kas attiecas uz dalībvalstu valsts biroju reģistrācijas prakses neievērošanu, jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka reģistrācijas, kas līdz šim veiktas dalībvalstīs, ir tikai apstākļi, kas, nebūdami noteicoši, var vienīgi tikt ņemti vērā apsvērumu veikšanai saistībā ar Kopienas preču zīmes reģistrāciju (skat. Vispārējās tiesas 2012. gada 22. maija spriedumu lietā T-110/11 *Asa*/ITSB – *Merck* ("FEMIFERAL"), 52. punkts un tajā minētā judikatūra). Kopienas preču zīmju sistēma ir autonoma sistēma, un ITSB un attiecīgajā gadījumā Savienības tiesai nav saistošs dalībvalsts līmenī pieņemts lēmums, ar kuru atzīta apzīmējuma spēja tikt reģistrētam kā valsts preču zīmei (skat. Vispārējās tiesas 2008. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-304/06 *Reber*/ITSB - *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* ("Mozart"), Krājums, II-1927. lpp., 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

54 Tā kā izskatāmajā lietā apstrīdētā lēmuma tiesiskums par reģistrācijai pieteiktā apzīmējuma spēju tikt reģistrētam par Kopienas preču zīmi saistībā ar attiecīgajām precēm ir tieši pierādīts, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu un 2. punktu (skat. iepriekš 51. punktu), to nevar apšaubīt tikai tādēļ, ka izskatāmajā lēmumā Apelāciju padome ir sekojusi noteiktu dalībvalstu valsts biroju lēmumu pieņemšanas praksei.

55 Treškārt un visbeidzot, runājot par iebildumu, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 75. panta neievērošanu, jo Apelāciju padomes argumenti esot pārāk neskaidri, prasītāja Apelāciju padomei būtībā pārmet to, ka tā vispārēji esot apgalvojusi, ka priedēklis "neo" "vismaz sešās Savienības valodās" nozīmē "jauns". Pēc prasītājas domām, šis konstatējums Apelāciju padomei neļāva pieņemt lēmumu par dalībvalstīm, kurās tā atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 112. pantam un nākamajiem pantiem varēja prasīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu pārveidot par valsts preču zīmes reģistrācijas pieteikumu. Tā kā prasītāja pārveidošanu varēja prasīt tikai dalībvalstīs, kurās ITSB reģistrācijas pieteikuma noraidīšanas pamats nav piemērojams, būtu bijis jāveic detalizēta tiesiskās situācijas analīze saistībā ar dažādām dalībvalstīm. Nesniedzot prasītājai šādu detalizētu analīzi, Apelāciju padome esot pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 75. pantu.

56 Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 112. panta 2. punkta b) apakšpunktam Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums vai Kopienas preču zīme nevar tikt pārveidots par valsts preču zīmes reģistrācijas pieteikumu aizsardzības nolūkos dalībvalstī, kurā saskaņā ar ITSB lēmumu reģistrācijas atteikuma pamats vai atcelšanas, vai spēkā neesamības atzīšanas iemesls attiecas uz Kopienas preču zīmes pieteikumu vai Kopienas preču zīmi.

57 Tomēr ir jāatgādina, ka šī norma vienīgi ITSB uzliek pienākumu ievērot šāda lēmuma saturu, ja tāds ir pieņemts. Turpretī šī norma nevar paredzēt atkāpi no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkta, kurā ir paredzēts, ka šīs normas 1. punktā minētos absolūtos atteikuma pamatus piemēro arī tad, ja šie pamati

reģistrācijas atteikumam pastāv tikai kādā Savienības daļā. Regulas Nr. 207/2009 112. panta 2. punkta b) apakšpunkta interpretācija, saskaņā ar kuru Apelāciju padomei, lemjot par apelācijas sūdzību par pārbaudītāja veikto reģistrācijas pieteikuma noraidīšanu sakarā ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošo, nevis atšķirtspējīgo raksturu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta izpratnē, esot pienākums veikt detalizētu apzīmējuma aprakstošā rakstura analīzi visās dalībvalstīs pat tad, ja ir acīmredzams, ka konkrētās sabiedrības daļas uztverē un attiecībā uz ar reģistrācijas pieteikumu aptvertajām precēm un pakalpojumiem aprakstošais raksturs pastāv vienas dalībvalsts valodā, sagrozot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punktā paredzētās normas saturu.

58 No tā izriet, ka nekas neļauj pieņemt, ka Regulas Nr. 207/2009 112. panta 2. punkta b) apakšpunkta, lasot to kopā ar minētās regulas 75. pantu, mērķis ir paredzēt Apelāciju padomes pienākumu, lemjot par apelācijas sūdzību par pārbaudītāja veikto reģistrācijas pieteikuma noraidīšanu sakarā ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošo, nevis atšķirtspējīgo raksturu daļā Savienības Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta izpratnē, attiecībā uz ar reģistrācijas pieteikumu aptvertajām precēm un pakalpojumiem veikt detalizētu apzīmējuma atšķirtspējas analīzi visās dalībvalstīs.

59 Tādējādi trešais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Ceturtais pamats – Regulas Nr. 207/2009 76. panta pārkāpums

60 Ar ceturto pamatu prasītāja norāda, ka Apelāciju padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 76. pantu, nepamatojot savu lēmumu ar pierādījumiem par to, ka apzīmējums "neo", aplūkojot to atsevišķi, komercdarbībā tiek izmantots kā sugas, slavinošs un veicinošs vārds, tostarp šajā gadījumā skartajā darbības jomā, kā arī vismaz sešās Eiropas valodās. Pēc tās domām, Apelāciju padome ir balstījusies uz vispārīgiem un nepamatotiem apgalvojumiem, nepārbaudot izskatāmās lietas faktus.

61 ITSB apstrīd prasītājas argumentus.

62 Jāatgādina, ka, lai gan ir taisnība, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu ITSB pēc savas iniciatīvas ir jāizskata atbilstošie fakti, kuru dēļ var tikt piemērots šīs pašas regulas 7. panta 1. punktā paredzētais absolūtais atteikuma pamats, tomēr, ja prasītāja pretēji ITSB vērtējumam apgalvo, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei piemīt atšķirtspēja, pašai prasītājai ir jāiesniedz konkrēta un pamatota informācija, lai parādītu, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei piemīt vai nu raksturīgā atšķirtspēja, vai arī lietošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja (Tiesas 2007. gada 25. oktobra spriedums lietā C-238/06 P *Develey*/ITSB, Krājums, I-9375. lpp., 49. un 50. punkts).

63 Izskatāmajā lietā Apelāciju padome savu secinājumu par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošo, nevis atšķirtspējīgo raksturu pamatoja tostarp ar konstatējumu, ka vārds "neo" modernajā grieķu valodā pastāvot pats par sevi un šajā valodā nozīmējot "jauns", un līdz ar to, ka konkrētā sabiedrības daļa no apzīmējuma "NEO" grieķu valodā un attiecībā uz ar reģistrācijas pieteikumu aptvertajām precēm izsecinot, ka minētais apzīmējums ir saistīts ar kaut ko jaunu, modernu vai pēdējai tehnoloģiskajai attīstībai atbilstošu.

64 Kā tas ir norādīts iepriekš 35. un turpmākajos punktos, šis secinājums, kas attiecas uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošo, nevis atšķirtspējīgo raksturu vienā no Savienības daļām, ir pietiekams pamats reģistrācijas atteikumam atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktam un 2. punktam.

65 Turklāt ir jākonstatē, ka prasītāja nav iesniegusi konkrētu un pamatotu informāciju, lai parādītu, ka apzīmējumam "NEO" konkrētās sabiedrības daļas uztverē modernajā grieķu valodā attiecībā uz ar reģistrācijas pieteikumu aptvertajām precēm un pakalpojumiem var piemist atšķirtspēja un tas nav aprakstošs.

66 Līdz ar to argumenti, kas attiecas uz faktu izskatīšanas pēc savas iniciatīvas atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 76. pantam principa pārkāpumu, nav atbalstāmi. Tādēļ ceturtais pamats ir jānoraida.

67 Tā kā pirmais pamats, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. punkta un 59. panta pārkāpumu, ir pamatots, apstrīdētais lēmums ir jāatceļ daļā, kurā ir atzīts, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir aprakstoša un ka tai nav nekādas atšķirtspējas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta izpratnē, jo tas ir saistīts ar 39. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pārbaudītājs reģistrāciju atļāva. Tā kā pārējie pamati ir nepamatoti, pārējā daļā prasība ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

68 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 3. punktam, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Vispārējā tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Tā kā izskatāmajā lietā prasītāja prasība ir apmierināta tikai saistībā ar pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem reģistrācija tika atļauta, ir jānolemj, ka katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 23. februāra lēmums lietā R 1387/2011–1 tiek atcelts attiecībā uz pakalpojumiem, kuri atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām ietilpst 39. klasē;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Czúcz Labucka Gratsias

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2013. gada 3. jūlijā.

[Paraksti]